

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 25. juni 2007

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

CAP/ J.nr. 2007-2465

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 18.maj 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 28, 29 og 31 (Ad B 129).

Spørgsmål nr. 28:

”Kan ministeren bekræfte, at det er således, at kommunerne er forpligtet til at udmåle en støtte, der gør det muligt at aflønne ansatte efter servicelovens § 95,2 efter gældende overenskomst for hjemmehjælpere (til en samlet udgift, som det ville koste kommunen at udføre opgaven)? I bekræftende fald bedes ministeren redegøre for, hvorfor der skal være en detailregulering i forhold til servicelovens § 95,2 og ikke til samme lovs § 96?”

Spørgsmål nr. 29:

”Vil ministeren redegøre for, på hvilken måde, der er forskel i forhold til det kommunale selvstyre, når det gælder udmåling af støtte til borgere efter hhv. servicelovens §§ 95,2 og 96?”

Spørgsmål nr. 31:

”Kan ministeren bekræfte, at der er forskel på forpligtelsen for kommunen, når der i vejledninger står ”skal” eller ”bør” i forhold til udmålingen af støtte til borgere efter servicelovens §§ 95,2 og 96 – og beskrive hvori forskellen består?”

Svar:

Da spørgsmål 28, 29 og 31 alle vedrører forskelle og ligheder på § 95, stk. 2, og § 96, har jeg valgt at svare samlet på disse spørgsmål.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at det gælder for både § 95 og § 96, at der ikke er fastsat en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere regler om disse bestemmelser, herunder om udmålingen af støtten. Der er derfor for

begge bestemmelser alene fastlagt vejledende retningslinier for kommunerne i henholdsvis Vejledning om særlig støtte til voksne og Vejledning om personlig og praktisk hjælp m.v.

Som jeg har oplyst i et tidligere svar, kan der være forskelle på udmålingen af støtte efter de to nævnte bestemmelser, da reglerne som udgangspunkt dækker forskellige former for støtte. Jeg kan henvise til min besvarelse af 29. september 2005 af S 3757, som vedlægges.

Jeg kan desuden henvise til, at kommunalbestyrelsen for begge bestemmelser skal foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens samlede hjælpebehov som grundlag for en vurdering af, hvordan borgerens behov kan dækkes.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at det for begge bestemmelser gælder, at borgeren kan klage over kommunens afgørelse – herunder over udmålingen af hjælp.

Eva Kjer Hansen

/ Karin Ingemann

Bilag:

Svar på spørgsmål S 3757

Bilag til Spørgsmål 28, 29 og 31 Ad B 129

Folketingets Lovsekretariat

Socialministeriet

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

CAP/ J.nr. 222-1625

Dato: 29. september 2005

Under henvisning til Folketingets brev af 15. september 2005 følger hermed – i 80 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. S 3757, stillet af René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. S 3757:

”Vil ministeren oplyse, om det efter gældende regler kan forekomme, at udmåling af hjælp i én og samme kommune kan forekomme med en lavere timeløn eller i øvrigt med et lavere niveau for anciennitet, pensionsopsparing m.v., alt efter om udmålingen sker efter servicelovens § 76 eller efter servicelovens § 77, der i høj grad dækker nøjagtig de samme funktioner hos den enkelte bruger?”

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at det centrale er, om udbetaling af støtte til personlig hjælp efter servicelovens § 76 kan ske efter andre timetakster end udbetaling af støtte til særlig intensiv og omfattende hjælp efter servicelovens § 77.

Det er ikke i lov om social service forudsat, at udmålingen af støtte efter de 2 regelsæt skal ske efter samme timetakst. Det skyldes bl.a., at reglerne som udgangspunkt dækker forskellige former for støtte. Derfor kan der i praksis være forskel på den timesats, der lægges til grund ved beregningen af støtte efter de 2 regelsæt.

De overordnede principper og forskelle mellem de to bestemmelser fremgår af Vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap fra 1998, som bygger på bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i det oprindelige forslag til lov om social service.

Om det nærmere grundlag for beregningen kan jeg oplyse følgende:

Det fremgår af forslag til lov om social service, at kommunen, for at lette administrationen af ordningen, for så vidt angår støtte til praktisk og personlig hjælp og pleje efter servicelovens § 76, kan udbetale tilskuddet på grundlag af anslåede udgifter. Tilskuddet skal tage udgangspunkt i de udgifter, der er forbundet med den pågældende foranstaltning. Tilskuddet kan samtidig

maksimalt udgøre et beløb, som svarer til kommunens faktiske omkostninger ved at udføre et tilsvarende tilbud.

Udgangspunktet ved fastsættelse af timeløn til omfattende og massiv hjælp efter servicelovens § 77, er derimod, som det fremgår af både vejledning og de tidligere besvarelser, de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælpere. Hjælpeordning efter servicelovens § 77 har netop et bredere sigte og gives til personer, der har et mere vidtgående og sammensat behov for hjælp. Samtidig er der typisk tale om behov for hjælp eller overvågning hele døgnet.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Lundblad